

Bilag 1

Et af udvalgets spørgsmål til ministeren og dennes besvarelse heraf

Spørgsmål:

»Udvalget anmoder om ministerens kommentar til det på bilag 27 i 3. udkast til betænkning indeholdte betækningsbidrag.«

Svar:

Det fremgår af betækningsudkastet, at et flertal i Sundhedsudvalget ikke kan tilslutte sig Sundhedsstyrelsens påtænkte bestemmelse vedrørende kiropraktorerens mulighed for at behandle børn under 1 år.

Flertallet kan efter udkastets formulering ikke acceptere indførelse af et forbud, der helt vil afskære befolkningen fra at søge en behandling, som befolkningen ønsker, og som under de hidtil gældende regler har været anset for at være fuldt forsvarlig. Flertallet foreslår som konsekvens heraf Sundhedsstyrelsens udkast til bekendtgørelse ændret, således at kiropraktorer kan behandle børn under 1 år, såfremt barnets læge har erklæret, at barnet ikke har sygdomme eller sygdomstilstande, som kontraindicerer behandlingen hos kiropraktor.

Jeg kan ikke tilslutte mig, at Folketinget går ind i en regulering af klart sundhedsfaglige forhold, idet Sundhedsstyrelsen er landets øverste sundhedsfaglige myndighed, og jeg kan ikke

forudsige, hvorledes Sundhedsstyrelsen vil forholde sig til flertallets forslag til formulering af § 4 i Sundhedsstyrelsens udkast til bekendtgørelse om kiropraktorvirksomhed. Såfremt flertallets bemærkninger fastholdes, vil jeg naturligvis underrette Sundhedsstyrelsen om Sundhedsudvalgets forslag, men jeg kan ikke pålægge Sundhedsstyrelsen at følge dette.

For så vidt angår udvalgets forventning om, at regeringen vil arbejde for, at en eventuel nordisk kiropraktorskole skal placeres ved Odense Universitet, mener jeg ikke, at regeringen kan være bundet heraf. Det foreliggende beslutningsgrundlag er utilstrækkeligt både for så vidt angår økonomi som uddannelsesbehov.

Endelig ønsker flertallet, at der i næste folketingsår fremsættes et forslag til modernisering af lov nr. 154 af 8. maj 1968 om terapiassistenten.

Terapiassistentloven regulerer efter min vurdering på fuldt tilfredsstillende vis såvel fysiosom ergoterapeuters virksomhed, og jeg finder derfor ikke umiddelbar grund til, at der ubetinget sker en revision af loven i den kommende Folketingssamling. Såfremt de berørte faggrupper kan overbevise mig om det modsatte, er jeg naturligvis parat til på ny at overveje behovet for en revision af terapiassistentloven.